

Darbas bibliotekoje Monikai – nauja patirtis ir svajonės

Vėrinys

LIKIMAI KŪRYBA ATGARSIAI PRAMOGOS

TURI DAUG IDĖJŲ

M. Ramonenkoviėnė yra kilusi iš Svidenių, lankė mokyklą Paketuriuose, paskui Kupiškio Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnaziją, baigė profesinę mokyklą Kupiškėje, kitą – Panevėžyje, įgijo vizualinės reklamos gamintojo specialybę.

Ketverius metus su šeima gyvena Kupiškėje. Vyras Ignas dirba Prancūzijoje. Pora susituokė prieš beveik aštuonerius metus. Dvi dukras auginanti šeima neseniai įsigijo šuniuką, pudelį, vardu Argo. Monika juokavo, kad dabar jis kaip trečias vaikas. Reikalauja daug dėmesio ir priežiūros. Šeima turi ir bendrą pomėgį.

„Kai vyras grįžta iš užsienio,

beveik nebūname namuose. Patinka keliauti po įvairius Lietuvos kampelius, norime kuo daugiau parodyti vaikams. Lankomės gyvūnų parkuose, soduose. Išvykų neplanuojame, viskas įvyksta ekspromtu. Visada turiu idėjų. Atėjus Kalėdoms kuriu papuošalus, mėgstu šiuos darbus, šauna mintis į galvą ir stengiusi tai įgyvendinti, vyras priekaištuoja, kad nelieka laiko nei pailsėti. Taip pat patinka gaminti, ruošiu vieno kąsnio užkandėles, jei šeima valgytų saldzius kepinus, keptiau dažniau, bet paprastai išsikepu ir pati suvalgau. Vasarą patinka auginti ir prižiūrėti gėles, daržoves, viskam stengiusi rasti laiko“, – šypsojosi M. Ramonenkoviėnė.

Kupiškio viešosios bibliotekos bibliotekininko padėjėja Monika Ramonenkoviėnė. Autorės nuotrauka

Kupiškio viešojoje bibliotekoje pradėjo dirbti bibliotekininko padėjėja Monika Ramonenkoviėnė. Darbo su vaikais praktikas įgijusi kupiškėnė ne tik bendraus su mažaisiais bibliotekos lankytojais ir jų tėvais, bet ir vykds įvairias edukacines veiklas.

Plačiau apie tai ir pasikalbėjome su nauja specialiste.

Jurga BANIONIENĖ

RAMIAI IR TVIRTAI

M. Ramonenkoviėnė, sužinojusi apie darbo pasiūlymą, nusprendė išbandyti save. Norėjo pokyčių, kūrybiškesnės veiklos.

„Ilgą laiką, apie dešimt metų, dirbau sukesnį darbą baldų įmonėje „Slavita“. Man patiko, bet ieškojau kažko naujo, norėjau daugiau laiko skirti dukroms, auginu dvi mergytes.

Pradėjau studijuoti ikimokyklinį ir priešmokyklinį ugdymą, pirmiausia baigiau mokslus Kupiškio technologijos ir verslo mokykloje, tada įstojau į Panevėžio kolegiją. Dabar esu antrame kurse. Kai ieškotas darbuotojas vaikų dienos centre „Debesų kiemas“, paban-

džiau, ir mane priėmė. Tik dirbti teko neilgai, pusę metų, tada ir aptikau darbo skelbimą, kad bibliotekoje reikia darbuotojo. Dalyvavau dviejuose pokalbiuose, pasisekė ir atėjau dirbti“, – pasakojo M. Ramonenkoviėnė.

Pirmos dienos naujame darbe džiugina. Nebuvo nerimo, atėjo dirbti rami ir savimi pasitikėdama.

„Šiltai priėmė kolektyvas. Visi draugiški. Pirmiausia reikėjo susirinkti daug informacijos. Aš dirbsiu vaikų skyriuje, padėsiu organizuoti edukacijas. Jas teko vesti „Debesų kieme“, reikėdavo sugalvoti veiklas jo lankytojams kiekvieną dieną, sudaryti mėnesio planus, tad bandysiu žinias ir įgūdžius pritaikyti ir čia. Darbas su vaikais patiko, aplinkoje jų visada buvo daug, pati auginu dukras, sesė – tris atžalas, kita – dvi. Visada norėjau dirbti su vaikais“, – pasabrėžė M. Ramonenkoviėnė.

Vis dėlto ji sakė niekada negalvojusi, kad dirbs bibliotekoje. Nuo mažens svarstė būti mokytoja, juolab kad gimė spalio 5-ąją, kai minima Tarptautinė mokytojų diena.

„Gal kažkada tapsiu mokytoja. Pasvarstau apie pedagogikos,

logopedijos studijas, bet dar nesu iki galo apsisprendusi“, – teigė M. Ramonenkoviėnė.

Pašnekovė džiaugėsi, kad darbe pavykdavo pritaikyti įvairias teorines žinias apie vaikų mąstymą, psichologiją, kurias gauna studijuodama. Viliasi, kad jos pravers ir naujame darbe.

SANTYKIS SU KNYGA

Monika prisipažino, kad iki šiol bibliotekoje nebuvo dažna viešnia. Baigusi mokyklą, primiršo kelią į biblioteką, bet pradėjus studijuoti reikėjo įvairios literatūros, tad vis dažniau čia užsukdavo. Stengiasi skaityti ir savo dukroms.

„Auginu septynerių metų dukrą Urtę ir penkerių Tėją. Urtė jau pradeda skaityti, nes yra pirmokė, o Tėja tik varto knygeles, pasakoja pagal paveikslėlius.

Ne kiekvieną dieną pavyksta joms paskaityti, bet mėginu tai daryti kuo dažniau. Jos pačios išsirenka knygeles, patinka pasakos, temos apie gamtą ir pan.“, – kalbėjo pašnekovė.

Savo malonumui knyga į rankas Monika stengiasi paimti kelioliese, kartais – prieš miegą.

Monika su šeima. Nuotrauka iš asmeninio pašnekovės albumo